

شماره پرسش: ۳۲۳۸۸

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۰/۱۱/۳۰ ۰۳:۴۵:۱۸

متن پرسش

با سلام و احترام خدمت استاد گرامی: انسان همین که می داند یکی در گوشه ای از دنیا او را دوست دارد در تمام ناملايمات زندگي هم حال اش خوب است، خوشحال است و در واقع احساس رضايتمی دارد. حال همین انسان می داند یک هستی بی نیاز همیشه بی نهایت دوستش دارد اما این باعث نمی شود حالش خوب باشد. به نظر می رسد یک جای کار می لنگد. در صورت امکان راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چیزی در این مورد نمی دانم. موفق باشید